

Som der står i forslaget generelle bemærkninger, så baserer pyramidespillene sig jo på princippet om, at man skal tiltrække spillere, som så satses de her penge, men som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, viser praksis, »at arrangementerne hurtigt »udtørrer« med den konsekvens, at deltagerne i det senest hvervede led mister deres indskud af ofte meget store beløb.«

Og det er jo selvfølgelig det, der er problemet, selv om vi også her har den overvejelse, at hvor vi andre steder i retspolitikken står over for det problem, at det er ofre, der bliver til forbrydere – f.eks. når vi snakker om sexkriminelle, er det ofte ofre, der senere bliver forbrydere – så er der sådan set her tale om forbrydere, der bliver til ofre, fordi den eneste måde, det her system jo kan fungere på, er ved, at man finder nogle ofre til at betale den forbrydelse, man er i gang med.

Derfor, fordi vi har det her ambivalente forhold til det hele, så mener vi også, som der vist også står i bemærkningerne, at hovedopgaven, når vi snakker om pyramidespil, er at sætte ind med oplysning. Og det er ikke bare lige om pyramidespillene, men måske også lidt bredere i forhold til de tilbud, som gives unge mennesker.

For os at se er det et problem, at konkurrencen og liberaliseringen af finansmarkedet har betydet, at det er blevet forholdsvis nemt for unge mennesker at låne meget store beløb, også meget store beløb, de ikke behøver at redegøre for hvad skal bruges til, og hvor der ikke laves nogen vurdering af, hvordan de skal betales tilbage. Det skaber en masse fristelser og drømme om at få penge til at yngle hurtigt gennem smutveje og altså også gennem pyramidespil, og det problem løses ikke alene ved at gribe ind over for selve spillene.

Her er det efter vores opfattelse også nødvendigt at se på den uansvarlighed, som eksisterer i finanssektorens udlåningspolitik. Det er ikke det, det her forslag handler om, og den undladelssynd fra regeringens side skal ikke føre til, at vi så ikke går med til at gøre noget ved pyramidespillene.

Men selv om det er en støtte, så bliver det en støtte, der er lidt ambivalent.

Jann Sjursen (KRF):

Fra Kristeligt Folkepartis side er vi også glade for det forslag om forbud mod pyramidespil,

som regeringen her i dag har til behandling i Folketinget.

For os er der ingen tvivl om, at der er mange bagmænd i pyramidespillene, som kynisk udnytter især unge mænd og kvinder, som bliver lokket ind i disse spil.

Andre ordførere har været inde på det ambivalente, og selv om jeg ikke vil sige, at vi direkte har et ambivalent forhold til det, så må vi medgive, at der også er en diskussion at tage i forhold til: Hvornår skal samfundet, hvornår skal staten, tage ansvaret for, hvad folk kan få mulighed for at foretage sig? Hvornår kan folk ikke selv sætte grænser længere eller overskue konsekvenserne, som der jo er tale om her i forbindelse med pyramidespil?

Det synes jeg også er en diskussion værd. Der er ikke nogen enkle svar på det, men vi er i hvert fald også fra Kristeligt Folkepartis side kommet til det resultat, når det gælder pyramidespil, at her er det svært for en del unge at overskue konsekvenserne af spillene og dermed også konsekvenserne af de handlinger, der foregår, når de lader sig indrullere i disse pyramidespil, og derfor er det efter vores vurdering nødvendigt med den lovgivning, som regeringen her lægger op til om et forbud mod deltagelse i pyramidespil.

Jeg vil godt sige, som den forrige ordfører, hr. Søren Søndergaard, var inde på, at for os er det også vigtigt at pege på den oplysningsmæssige side af sagen. Det er jo ikke bare gjort med det forbud, som vi diskuterer i dag.

Jeg synes også, hvis man ser på spil sådan mere generelt, at man måske skulle forholde sig lidt mere kritisk til statens rolle inden for hele spilleområdet, hvor staten jo altså også lever godt af, at mennesker rent faktisk, måske fordi de drømmer at få større lykke og flere penge, involverer sig i diverse former for spil, som måske ikke er så grelle som pyramidespil, men som dog er spil, der også kan bringe mennesker på fallittens rand. Her har staten rent faktisk også et ansvar, som vi ser det fra Kristeligt Folkepartis side, og optræder måske i virkeligheden som pusher – jeg tror, det var fru Elisabeth Arnold, der nævnte det ord på et tidspunkt – og det er jo faktisk mindst lige så alvorligt, som det er i denne her sammenhæng, om ikke mere alvorligt, faktisk, for det er der jo direkte lovgivet om.

Men når alt kommer til alt, støtter vi altså det forslag her. Vi synes, der ligger mange menneskeskæbner under pyramiderne, pyramidespil-